

РЕШЕНИЕ

№ 5838

гр. София, 19.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав**, в публично заседание на 03.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **7481** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на А. М. С. А., без гражданство, роден в Обединени Арабски Емирства, с адрес: гр. С., [улица], стая 610 срещу Решение № 987 от 26.06.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С жалбата се твърди незаконосъобразност на решението. Твърди се, че причините да напусне страната са свързани със заплахата за живота, а именно, че жалбоподателят е бил заплашван със смърт от представители на терористична организация „Х.“ „Х.“ са управляваща партия в ивицата Газа, а убийството на хора, които не споделят вижданията им е ежедневие. Изложени са подробни съображения относно незаконосъобразност на решението. Иска се да се отмени Решение № 987 от 26.06.2013 г. на Председателя на държавната агенция за бежанците при МС, като се укаже на административния орган да постанови решение, с което да му бъде представен бежански статут или хуманитарен статут.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично. Поддържа жалбата. Иска Съдът да отмени акта, като укаже на административния орган да постанови решение, с което да му предостави бежански или хуманитарен статут.

Ответникът - Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет не се представлява. Представени са писмени бележки.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. М. С. А., [дата на раждане] в [населено място], Обединени арабски емирства, палестинец без гражданство, арабин по народност, вероизповедание :мюсюлманин е заявил молба за закрила поради опасност за живота му от страна на роднините на неговата бивша годеница както и с лошата обстановка в Ивицата Газа. При провеждане на интервюта разказва, че е роден и израснал в [населено място], Обединени Арабски емирства. През 2000г. се преместил в бежанския лагер „Ал Ш.“, [населено място], Ивицата Газа, където живял до напускането му на Палестинските автономни територии през 2012г. Проблемът започнал когато баща му решил да го ожени за момиче на име Д., което молителят преди това не познавал. Скоро след годежа възникнали конфликти със семейството на момичето от религиозен характер. Твърдял е, че роднините на момичето са свързани с управляващата в Ивицата Газа партия Х. По време на интервюто е твърдял, че не желал да се завърне в държавата му по произход, т.к. се страхува, че близките на момичето ще го убият или пребият. В интервюто е посочил, че не му е указвано насилие и не е бил арестуван, съден или осъждан. Посочил е, че не е членувал в политическа партия или организация.

В производство по общия ред по чл.72, ал.1, т.2, вр. с чл.70, ал.2, вр. с чл.68, ал.1, т.1 от ЗУБ решаващ орган при Д. е постановил Решение № 987 от 26.06.2013г., с което е образувал производство за предоставяне на статут в РБ, като е приел, че липсват доказателства за компетентност на друга държава, член на ЕС да разгледа молбата на чужденеца.

С оспореното в настоящото производство Решение № 987 от 26.06.2013г. на председателя на Д. при Министерски съвет, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, на А. М. С. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е констатирал противоречия в твърденията за бежанската история изложени в проведените интервюта с молителя, през различните периоди в хода на производството. Констатирал е, че чужденецът не обосновава наличие на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход. Административният орган е констатирал, че в проведеното интервю на 03.01.2013г. молителят изрично е посочил, че не е имал лични проблеми в Ивицата Газа и причина за напускането е общата несигурна обстановка. В следващи интервюта чужденецът е заявил, че причината да замине от Ивицата Газа всъщност е възникнал конфликт с роднините на бившата му годеница. Същевременно е твърдял, че въпреки, че роднините на бившата годеница участват в управлението на Ивицата Газа и са членове на управляващата партия Х., молителят не е имал проблеми и е напуснал легално страната си на произход. Предвид така изложената бежанска история административният орган е приел, че молителят е удостоверил неверни данни с цел да се подведе органите на Д.-МС и да получи закрила в РБ. Независимо от горното административният орган е приел, че молбата за предоставяне на статут е неоснователна, т.к. посочените причини за търсената закрила са извън предмета на ЗУБ. Видно от направените изявления проблемите му имат личен характер. Констатирано е, че твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл.8, ал.2-5 от ЗУБ, като риск за бъдещо такова.

Административният орган е установил и че за кандидатът не са налице и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 от ЗУБ.Анализирайки тълкувателно решение на Съда на ЕО от 17.02.2009г. по дело С-465/07 и предвид фактът, че А. М. С. не прави твърдения за „смъртно наказание” или „екзекуция”, административният орган е приел, че лицето не е било принудено да напусне Ивицата Газа, Палестинските автономни територии, поради реална опасност от изтезания , нечовешко или унизително отнасяне, или наказание.Административният орган е извършил анализ на обстановката в Палестинските автономни територии, посредством приложена по преписката справка № 01-3877 от 30.05.2013г. на дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд на Д.-МС и съобразно посочената в т.39 от решението на С. пълзящата скала , административният орган е приел, че за жалбоподателя не се установяват и разрешенията дадени в решение на С. от 17.02.2009г.Видно от справката няма никакви данни за въоръжен конфликт в Ивицата Газа, Палестински автономни територии.Прието е, че същевременно за чужденеца съществува възможност да се засели в Обединени арабски емирства, която се явява трета сигурна държава по смисъла на §9, ал.1 от ЗУБ.От приложената разпечатка от интернет сайта на министерство на външните работи на РБ става ясно , че ситуацията в обединените арабски емирства е спокойна , а общото ниво на престъпност е ниско.Предвид изложеното административният орган е приел, че за молителят не са налице предпоставките по чл.9,ал.1,т.3 от ЗУБ.Посочените от него лични мотиви не могат да бъдат оценени и като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ.По изложени съображения е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 46 - ти състав, направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира следното: Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на Д., съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 ЗУБ, във връзка с чл. 90 ЗУБ. Съгласно разпоредбата на чл. 75, ал. 1 ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение, с което: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

Решението на председателя на Д. е връчено на 18.07.2013г., а жалбата е подадена на 24.07.2013г., поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата на А. М. С. А., подадена лично е неоснователна.

Настоящият съдебен състав, като се запозна с представените по делото писмени доказателства и съобрази изложеното от жалбоподателя в съдебното производство намира за правилен и законосъобразен извода на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 ЗУБ – предоставяне на статут на бежанец и чл. 9, ал. 1 ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут.

Относно искането за предоставяне на статут на бежанец:

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. В настоящия случай, видно от заявеното от А. М. С. А. по време на проведените интервюта, не се установява по отношение на него да е налице „преследване” по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ поради неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Предвид несъответствията, коректно отбелязани и обсъдени от административния орган, съдът не кредитира изнесената от лицето – кандидат за статут, бежанска история. Следва да се приеме, че не е налице осъществено спрямо чужденеца насилие или отправена заплаха. Както беше посочено председателя на Д. подробно е анализирал представената бежанска история и е достигнал до обоснован извод, че историята не дава основание за кредитирането ѝ. Независимо от това дори да беше достоверна, то правилно е прието, че жалбоподателят е обосновал търсената защита с причини изцяло от личен, семейно битов характер, поради което не може да се приеме, че е преследван по причина раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Самото преследване като понятие означава достатъчно тежко по своето естество или повтаряемост нарушаване на основните права на човека, което не се установява в конкретния случай. В случая липсват твърдения от страна на жалбоподателя за осъществено спрямо него преследване от страна на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. С оглед на установената фактическа обстановка в обжалваното решение правилно е установено, че тя не дава основание да се приеме, че чужденецът е бил принуден да напусне П. поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Следва да се има предвид и че той сам е заявил, че не е имал проблеми с палестинските власти, за което говори фактът, че е напуснал страната си легално. Правилно в решението на административния орган е установено, че по отношение на чужденеца не е налице заплаха, поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Според тълкуването в решението от 17-02.2009г. на Съда в Люксембург по дело С-465/07, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата.

Относно искането за предоставяне на хуманитарен статут:

Разпоредбата на чл. 9 ЗУБ разписва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от

хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. На фона на така очертаната правна регламентация, съдът намира, че по отношение на жалбоподателя, не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут. Лицето не е било принудено да напусне Ивицата Газа поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността на кандидата, както и изтезание или нечовешко или унижително отношение или наказание. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че жалбоподателя, е бил принуден да отпътува от Ивицата Газа поради реална опасност от тежки посегателства, като този извод напълно се споделя и от съда. Видно от представената по делото справка № 01 - 697/31.01.2013г., не са налице данни за въоръжени конфликти.

На следващо място, следва да се посочи, че при проведените интервюта оспорващия изрично е заявил, че причината да напусне страната е възникнал конфликт с близки на бившата си годеница и общата несигурност в страната.

Посочените обстоятелства, обуславящи желанието на жалбоподателя да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ, а се касае за причини от личен характер.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 ЗУБ като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход.

При издаване на оспорения административния акт органът се е съобразил със задължителното тълкуване на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решение по дело № С – 465/07 на Съда на Европейския съюз. Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на Д., че не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като не е налице заплаха за АЛХИНДИ, поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Не са налице пречките по чл. 4, ал. 3 ЗУБ за връщане на чужденките в държавата им на произход. Редом с това, по отношение на него не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 ЗУБ и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, предвид декларираното семейно положение.

Не на последно място за чужденецът съществува и алтернативна възможност да се засели в О. арабски емирства, която се явява трета сигурна държава по см. на §9 от ДР на ЗУБ. Кандидатът е посочил, че е живял в страната легално 12 години и не е имал проблеми с официалните власти.

Поради изложеното, оспорването по жалбата срещу решение № 987 от 26.06.2013г. на председателя на Д. при Министерски съвет е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 90 ЗУБ, във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 46 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от А. М. С. А., без гражданство, роден в Обединени Арабски Емирства, с адрес: гр. С., [улица], стая 610 срещу Решение № 987 от

26.06.2013г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението и получаване на препис от него от страните.

СЪДИЯ: